SPOTKAJMY SIĘ
we Wrocławiu
Let's meet in Wrocław
Einladung nach Wrocław

Nr 3/2004 (14)
Cena 4,99 zł
Kolportaż „Ruch"SA
Oddział Dolnośląski
Nr indeksu 375144

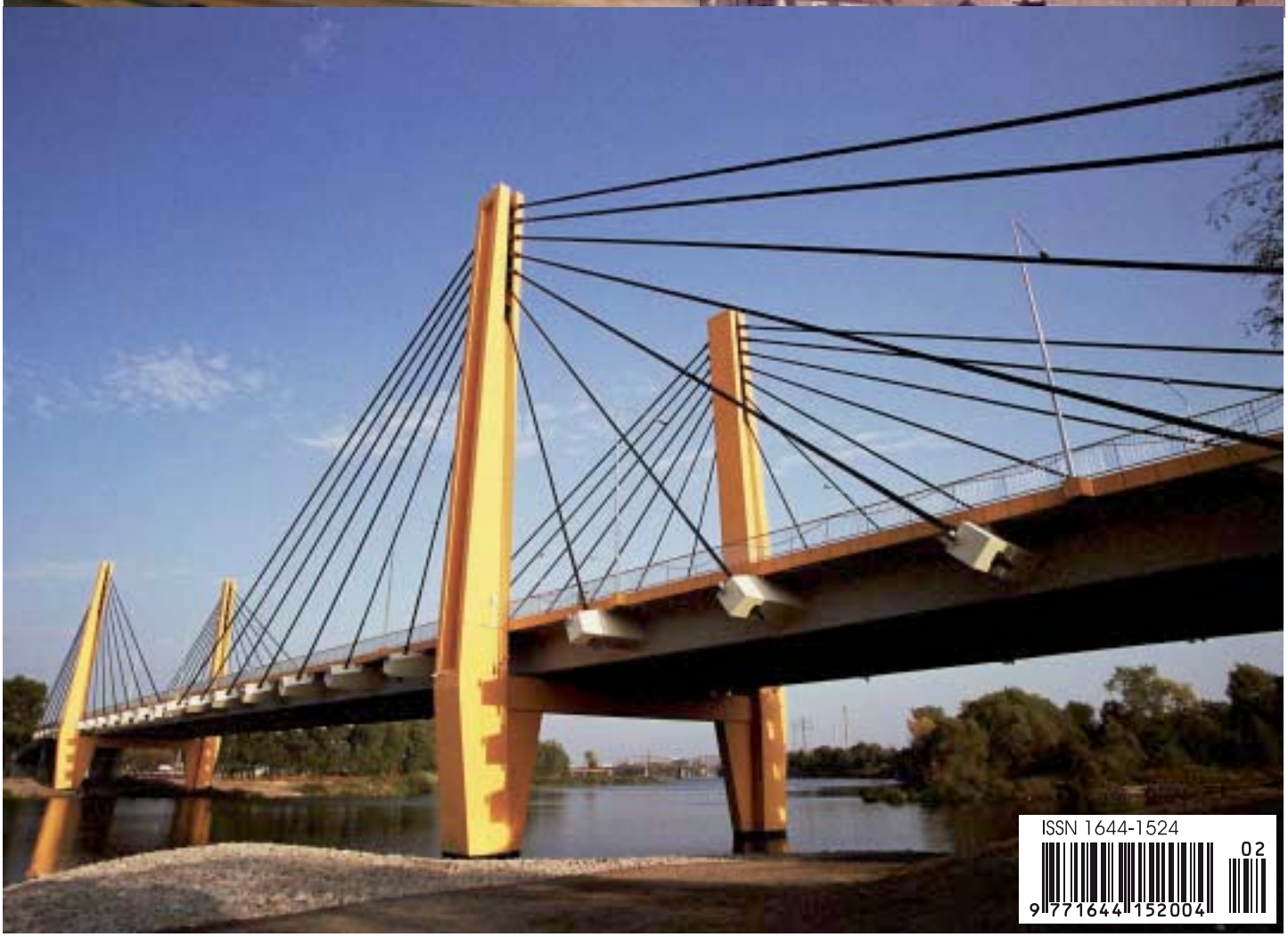

ISSN 1644-1524
9 771644 152004 02

SKANSKA SA

Prezes SKANSKA SA Jan Gunnar Glave:

Zobaczyłem Wrocław 3 lata temu i bardzo się cieszę, że przy tak wspaniałej pogodzie oddajemy do ruchu most, a inauguracja taka jest dla inżyniera zawsze czymś specjalnym.

Każdy most ma swoją historię: ten ma specjalną technologię i zbudowaliśmy go szybciej niż te, które budowałem w Szwecji. Gdybyśmy w Szwecji mieli polskich mostowców, to by u nas budowa nowych mostów trwała krócej.

Nasza firma była obecna we Wrocławiu od wielu lat. Zmodernizowaliśmy wiele dróg, tuneli i skrzyżowań ulicznych. Ten most był budowany przy użyciu najnowszej technologii, nieznanej dotąd w Polsce.

Dyrektor kontraktu Zygmunt Andrejas:

Już podczas studiów w Politechnice postanowiłem, że będę budował mosty. Pierwszy wybudowałem w 1973 roku w Krakowie, była to estakada w ciągu ulicy Bronowickiej. Tej zawodowej pasji jestem wierny nadal, od ponad trzydziestu lat.

W budowie MOSTU MILENIJNEGO pomagało nam ponad 50 firm, dlatego trudno wymienić całą listę współtwórców naszego dzieła. Bardzo więc Wszystkim serdecznie dziękuję za znakomitą współpracę.

President SKANSKA SA Jan Gunnar Glave:

Three years ago I visited Wroclaw for the first time. Now I am very pleased to hand over this bridge to the Wroclaw community on such splendid day. Such inauguration is for an engineer something very special. The bridge has its own history: our bridge has its own individual technology and it took us quite a short time. If we could have Polish bridge-builders in Sweden we would spare time.

Our company has been present in Wroclaw for many years. We have modernized many roads, underground passages and road crossings. This bridge was build with the use of the most innovate technology ever applied in Poland.

The Chief manager of the contrach Zygmunt Andrejas:

During my studies at the Technical University in Kraków I decided to build bridges. My first bridge was a viaduct on Bronowicka street in Kraków. For the last thirty years I've been faithful to my professional preference.

Fifty other firms cooperated with us in building The MILLENIUM BRIDGE. I want to express my warm gratitude to them all.

Zygmunt Andrejas

Der Vorstand der Firma SKANSKA Jan Gunnar Glave

Zum ersten Mal sah ich Wrocław vor 3 Jahren und ich freue mich sehr, das die Brücke bei so herrlichem Wetter in Betrieb genommen wird, und solch eine Inbetriebnahme ist für einen Ingenieur immer etwas Außerordentliches.

Jede Brücke hat ihre eigene Geschichte: Diese zeichnet sich durch eine spezielle Technologie aus und wurde schneller gebaut als die, die ich in Schweden errichtet habe. Hätten wir in Schweden polnische Brückenbauer, so würde der Bau neuer Brücken auch bei uns kürzer dauern.

Direktor Andrejas

Schon während des Studiums an der Technischen Hochschule beschloss ich, dass ich in der Zukunft Brücken bauen werde. Die erste Brücke baute ich 1973 in Kraków, es war eine Straßenbrücke in der Bronowicka-Straße.

Od lewej:
Władysław Kowalski,
Michał Hałajda,
Jan Bochenek,
Marek Suplicki,
Roman Wojtkowiak.

Będzie obwodnica

Nowy most dla Wrocławia

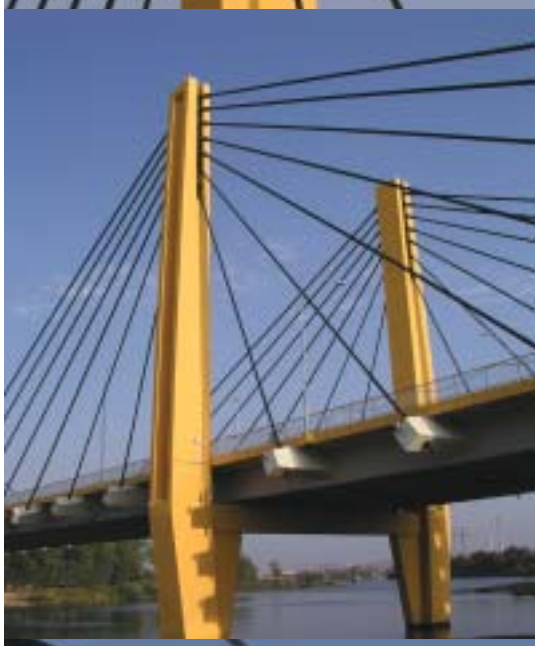

Prezydent Wrocławia Rafał Dutkiewicz:

Most Milenijny został przez SKANSKĄ wybudowany na kredyt i jesteśmy za to wdzięczni tej firmie. Dla Wrocławia to bardzo ważna inwestycja i będą następne… Staramy się, aby w 2008 roku otworzyć autostradową obwodnicę Wrocławia.

Bogdan Zdrojewski b. prezydent Wrocławia:

Pomysł budowy Mostu Tysiąclecia powstał przede wszystkim jako rezultat analizy pewnych potrzeb związanych z obsługą zachodniej części Wrocławia. Jednocześnie ma charakter pewnej idei, a mianowicie łączenia tego, co odległe. Idea była wpisana w plan ogólny miasta, a rozpoczęliśmy budowę dokładnie 10 lat temu. W ostatnich latach, także dzięki nowo powstałym przeprawom mostowym, jak: Most Dmowskiego, Mosty Mieszczańskie i Mosty Średzkie, wzmocniono tę pozycję miasta, dzięki której Wrocław nazywany jest Wenecją Północy.

Jacek Protasiewicz, poseł do Parlamentu Europejskiego:

Most Milenijny, łącząc dwa brzegi Odry, symbolizuje przejście w drugie tysiąclecie miasta Wrocławia. Jest kolejną inwestycją, świadczącą o rozwoju i nowoczesności miasta. W Unii Europejskiej ważne jest, aby poszukiwać i tworzyć coraz lepsze połączenia zarówno w sferze transportu, komunikacji, ale też między europejskimi narodami. Most Tysiąclecia doskonale się w tę ideę wpisuje.

Prof. dr hab. inż. Jan Kmita, który stworzył znaną w Polsce i za granicą szkołę w zakresie konstrukcji mostowych:

Mam nadzieję, że po tej dzisiejszej inauguracji będę oglądał następne, nowe mosty, które zbudują moi wychowankowie. Uważam, że jeśli profesor nie wychował ucznia lepszego od siebie, to znaczy, że to był zły profesor.

Prof. dr hab. inż. Jan Biliszczuk:

Most Milenijny jest pierwszą inwestycją we Wrocławiu, która zmienia jakość układu komunikacyjnego miasta. Otwiera nowe perspektywy, bo układ komunikacyjny Wrocławia musi być zmodernizowany, a w tym celu konieczna jest budowa obwodnicy.

Ważne jest, aby społeczeństwo w tym dziele tworzenia pomagało. Dla pełnej obwodnicy zewnętrznej Wrocławia potrzebne są jeszcze dwa mosty: jeden w Łanach – jest już na etapie projektowania – i most autostradowy.

Zespół SKANSKIEJ, w której skład wchodzi dawne Kieleckie Przedsiębiorstwo Robót Mostowych, to są moi od dawna wypróbowani towarzysze broni, zrealizowaliśmy wspólnie ponad dziesięć dużych obiektów. Mam jak najlepsze mniemanie o inżynierach z tej firmy, o ich fachowości, rzetelności i jeśli będzie budowany następny obiekt tego typu, to podołają każdemu zadaniu, chociaż znam inne równie znakomite firmy, które będą się ubiegać o przyznanie im kolejnych zleceń w publicznych przetargach.

Profesor Jan Biliszczuk był projektantem estakady Gądowskiej, kładek nad autostradą A4, wiaduktów w Katowicach i Opolu, projektował, nadzorował i konsultował budowę kilkudziesięciu mostów nad Odrą, Wisłą i za granicą.

Millennium-Brücke

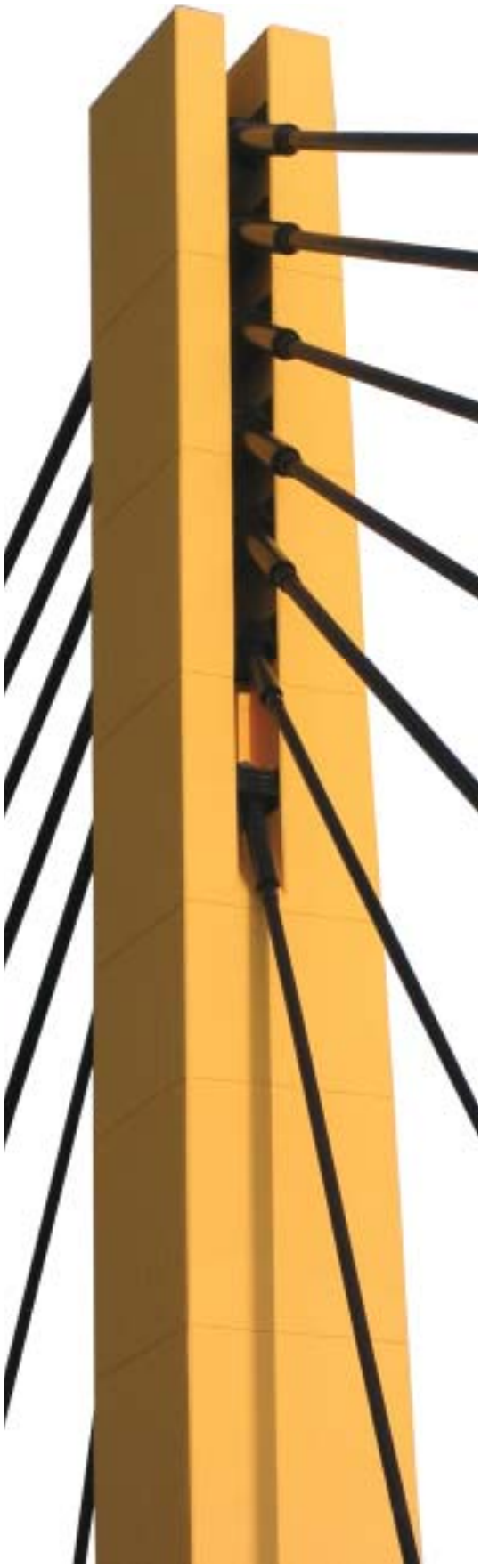

Oberbürgermeister Wroclaws, Rafal Dutkiewicz:

Die Millennium-Brücke wurde durch die Firma SKANSKA auf Kredit gebaut und wir sind ihr dafür dankbar. Für Wroclaw ist das eine sehr wichtige Investition, und ihr folgen weitere... Wir bemühen uns, 2008 einen Autobahn-Ring um Wroclaw fertig zu stellen.

Bogdan Zdrojewski, der ehemalige Oberbürgermeister Wroclaws:

Die Idee Millennium-Brücke zu bauen, war vor allem der Effekt einer Analyse der Kommunikationsbedürfnisse im westlichen Teil der Stadt Wroclaw. Die Brücke selbst stellt eine gewisse Idee dar, das Voneinanderentfernte zu verbinden. Die Idee war im allgemeinen Stadtplan enthalten, und mit dem Bau haben wir genau vor 10 Jahren begonnen. In den letzten Jahren, auch dank der neu entstandenen Brücken, Dmowskiego, Mieszczański und Średzki, festigte sich das Image der Stadt als „Vendig des Nordens".

Jecek Protasiewicz, Abgeordneter des EU-Parlaments:

Die die beiden Ufer der Oder verbindende Millennium-Brücke symbolisiert den Übergang der Stadt Wroclaw in ihr zweites Jahrtausend. Sie ist eine der vielen Investitionen, die von der Entwicklung und Modernität der Stadt zeugen. In der EU ist es wichtig, immer bessere Verbindungen sowohl im Transport, in der Kommunikation als auch zwischen den europäischen Nationen zu schaffen. Die Millennium-Brücke passt sich in die Idee vollkommen hinein.

Prof. Dr. habil. Ing. Jan Kmita ist Gründer der sowohl in Polen als auch im Ausland bekannten Brückenbauschule:

Ich hoffe, dass ich nach der heutigen Eröffnung auch weitere Brücken sehen werde, die meine Schüler bauen werden. Ich bin der Meinung: Wenn ein Professor keinen besseren Schüler als er selbst ausgebildet hat, heißt es, dass er kein guter Professor war.

Prof. Dr. habil. Ing. Jan Biliszczuk:

Die Millennium-Brücke ist die erste Investition in Wroclaw, die die Eigenschaften des Kommunikationssystems der Stadt ändert und ist seit über fünfzig Jahren das erste echte Werk der Stadtverwaltung. Die Brücke eröffnet neue Perspektiven, denn das Kommunikationssystem von Wroclaw muss modernisiert werden, und zu diesem Zweck ist es notwendig, eine Ringstraße zu bauen.

Wichtig ist, dass auch die Bürger an dem Schaffungsprozess beteiligt werden. Für eine Woiwodschafts-Ringstraße müssen noch zwei Brücken gebaut werden: Eine in Łany - gerade in der Projektphase -, und eine Autobahnbrücke.

Die SKANSKA-Gruppe, der das ehemalige Brückenbauunternehmen, Kieleckie Przedsiębiorstwo Robót Mostowych - meine alten Waffenbrüder - angehört, realisierte mehr als zehn Großobjekte. Ich bin der besten Meinung von den Ingenieuren der Firma, von ihrem Fachwissen und Verantwortlichkeit, und wenn sie ein neues Objekt zu bauen hätten, würden sie jede Aufgabe schaffen, obwohl ich auch andere genauso gute Firmen kenne, die sich um weitere Aufträge in öffentlichen Ausschreiben bewerben werden. Entscheidend ist bei gleichen Chancen der Preis, den die Firma bietet.

Jan Biliszczuk ist Professor an der Technischen Hochschule Wrocław, er projektierte die Gądow-Straßenbrücke, Brücken über der Autobahn A4, Straßenbrücken in Katowice und Opole, projektierte, beaufsichtigte und konsultierte den Bau von etlichen größten polnischen Oder- und Weichsel-Brücken, sowie im Ausland.

Przerzeczyn Zdrój

Przerzeczyn Zdrój leży przy drodze krajowej nr 8 z Wrocławia do Kudowy Zdroju, stąd dogodne połączenia z Wrocławiem, Kłodzkiem, Wałbrzychem i Świdnicą. Łagodny, podgórski klimat uzdrowiska sprzyja kuracji i jest łatwy do przystosowania się.

Pierwsza wzmianka o Przerzeczynie pochodzi z 1264 roku, a rok 1802 uznaje się za początek działalności uzdrowiska, wówczas to ujęto dwa źródła wód mineralnych: siarczkowe i żelaziste oraz wybudowano pierwsze obiekty uzdrowiskowe.

Dla kuracjuszy organizowane są wycieczki do Wrocławia, w Góry Stołowe, do klasztoru cysterskiego w Henrykowie, do ogrodu dendrologicznego w Wojsławicach oraz do Pragi i Wiednia. W samym Przerzeczynie znajduje się gotycki kościół parafialny, a w nim barokowe wielkie organy i zespół nagrobków szlacheckich z XVI–XVIII wieku. Podziwiać można malowniczy przełom Ślęzy z kaskadami oraz XIX-wieczny pałac otoczony parkiem krajobrazowym.

Uzdrowisko przyjmuje pacjentów ze schorzeniami narządów ruchu i reumatycznymi, leczy schorzenia pourazowe, neurologiczne i osteoporozę. W zabiegach leczniczych stosuje się kąpiele siarczkowe i kwasowęglowe oraz przeprowadza zabiegi fizykoterapeutyczne, krioterapię, kinezyterapię i inne.

Adres/Kontakt
„Uzdrowisko Przerzeczyn" Sp. z o. o.
ul. Zdrojowa 32, 58-231 PRZERZECZYN ZDRÓJ
tel. 0-74/ 837 50 50, 837 50 70,
fax 0-74/ 837 52 60
e-mail: biuro@przerzeczyn.gentin.pl

Przerzeczyn Zdrój (Bad Dirsdorf) liegt an der Landesstraße Nr. 8 zwischen Wrocław und Kudowa Zdrój, deshalb hat es günstige Verbindungen mit Wrocław, Kłodzko, Wałbrzych und Świdnica.

Das milde Gebirgsklima fördert die Akklimatisierung und die Kur.

Zum ersten Mal wurde Przerzeczyn 1264 urkundlich erwähnt, das Jahr 1802 wird als Anfang des Kurorts angenommen, in diesem Jahr wurden zwei Quellfassungen: eine Schwefel- und eine Eisenquelle, sowie zwei Kurobjekte gebaut.

Für Kurgäste werden Ausflüge nach Wrocław, ins Heuscheuergebirge, zum Zisterzienserkloster in Henryków, zum Dendrologischen Garten in Wojsławice, nach Prag und Wien organisiert. In Przerzeczyn befindet sich die gotische Pfarrkirche mit großer Barockorgel und Grabsteine der Adeligen aus dem 16. bis 18. Jh.

Die Touristen können den malerischen Durchbruch vom Fluss Ślęza mit seinen Wasserfällen und ein von einem Landschaftspark umgebenes Schloss bewundern.

Die Kurstätte behandelt die Patienten mit Erkrankungen des Bewegungsapparates, mit rheumatischen, posttraumatischen, neurologischen und osteoporotischen Erkrankungen. Bei der Kur werden Kohlensäurebäder und Schwefelbäder, physiktherapeutische, kriotherapische, kinesiotherapeutische u.a. Behandlungen durchgeführt.

Moniuszko

Arczyńskiego gmach Opery Dolnośląskiej.
Trzy miesiące po zakończeniu wojny - 8.09.1945 - miała miejsce pierwsza powojenna premiera „Halki" w Operze Wrocławskiej. Jako Halka wystąpiła Franciszka Platówna, przedwojenna gwiazda Opery Lwowskiej.
Dyrektor Ewa Michnik wierzy, że planowana jubileuszowa premiera zakończy 7 lat trwający remont tego gmachu.

Drei Monate nach dem Kriegsende - am 8.9.1945 – fand im Wrocławer Opernhaus die erste Premiere der Nachkriegszeit von „Halka" statt. Die Hauptrolle wurde von der Vorkriegszeit-Operndiva aus Lwów Franciszka Platówna gespielt. Die Intendantin Ewa Michnik hofft, dass mit der Jubiläumspremiere die seit 7 Jahren dauernde Renovierung des Gebäudes beendet wird.

Dyrektor Ewa Michnik z okazji Jubileusz 60-lecia Opery Dolnośląskiej – 8 września 2005 roku wystawi „Halkę" Stanisława Moniuszki, aby następnie zaprezentować ją podczas Festiwalu Moniuszkowskiego melomanom z Kudowy Zdroju.

W tym roku w Kudowie Zdroju jak zawsze śpiewano Moniuszkę i mówiono o jego związkach z operą niemiecką. Warsztaty prowadzili dyrektor Ewa Michnik i Sławomir Pietras dyrektor festiwalu i Opery w Poznaniu.

Sławomir Pietras:

– Młody Moniuszko rozwijał swój talent w atmosferze romantyzmu niemieckiego. Zachwycamy się pieśnią „Znasz li ten kraj", stworzyli ją: Johann Wolfgang von Goethe, przetłumaczył ten tekst Adam Mickiewicz, a muzykę skomponował Stanisław Moniuszko. Zafascynowanie polskiego kompozytora muzyką poezji polsko-niemieckiej, stworzyło jedną z najpiękniejszych pieśni, po którą sięgają kolejne pokolenia barytonów i sięgać będą.

Ewa Michnik:

– Stanisław Moniuszko studiował w Niemczech i bardzo dokładnie poznawał partytury kompozytorów niemieckich. Z muzyką Moniuszki być może zetknęli się późniejsi kompozytorzy niemieccy. Dlaczego tak twierdzę? Podczas pracy nad „Walkirią" zwróciliśmy uwagę na dwa motywy w muzyce Wagnera, które są dokładnie jak wyjęte z naszego „Strasznego dworu", po prostu słowiański temat, znany nam dobrze z twórczości Moniuszki. Przecież istniały wzajemne związki i jedni czerpali od drugich.

Die Intendantin Ewa Michnik führt am 8. September 2005 zum 60. Jubiläum von Opera Dolnośląska (Niederschlesisches Opernhaus) die Oper von Stanislaw Moniuszko „Halka" auf, um sie später während des Moniuszko-Festivals für alle Musikliebhaber in Kudowa Zdrój zu spielen.

In diesem Jahr spielte man in Kudowa Zdrój wie immer Moniuszko, und man sprach über seine Beziehungen zu der deutschen Oper. Die Seminare wurden von der Intendantin Ewa Michnik und Sławomir Pietras, Festivaldirektor und Intendant des Posener Opernhauses geleitet.

Sławomir Pietras:

Der junge Moniuszko entfaltete sein Talent in der Atmosphäre der deutschen Romantik. Wir sind entzückt von dem „Mignon-Lied", es wurde von Johann Wolfgang von Goethe geschaffen, der Text wurde von Adam Mickiewicz übersetzt, die Musik wurde von Moniuszko komponiert. Die Begeisterung des polnischen Komponisten für die Musik der polnisch-deutschen Poesie ließ eines der schönsten Lieder entstehen, nach dem immer neue Generationen von Baritonen greifen und in der Zukunft greifen werden.

Ewa Michnik:

Moniuszko studierte in Deutschland und machte sich mit den Partituren der deutschen Komponisten eingehend vertraut. Die Musik von Moniuszko kannten auch die späteren deutschen Komponisten. Warum meine ich so? Bei der Arbeit an der „Walküre" sind wir auf zwei Motive in der Musik von Wagner aufmerksam geworden, die scheinen der Oper

„Das Gespensterschloss" entliehen zu sein, einfach ein slawisches, uns sehr gut aus den Werken von Moniuszko bekanntes Thema. Es existierten doch die Beziehungen zueinander und die einen schöpften aus den Werken der anderen.

Serce walca

Spotkajmy się – powiedzieli sobie twórca Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej prof. Jan Ślęk, i Dalia Minkowska, dyrektor Biblioteki Austriackiej i dyrektor festiwalu. Ich współpraca trwa od wielu lat, dzięki niej rozwinęły się kontakty artystyczne Wrocławia z Austrią i z Niemcami, a w tym roku również z Liechtensteinem.

Dzięki Festiwalowi Muzyki Wiedeńskiej poznajemy młodych, utalentowanych wykonawców i podziwiamy słynne gwiazdy jak Izabelę Labudę. Koncerty odbywają się nie tylko we Wrocławiu, ale także w Oleśnicy, Żarach, Ostrowie Wielkopolskim, Miliczu, Brzegu i Kudowie Zdroju.

– Trudno dziś usłyszeć kołyszące jak fale Dunaju wykonanie tej muzyki, której tajemnicę posiadł Pan Profesor.

Profesor Jan Ślęk, dyrektor artystyczny festiwalu:

– Walc jest najważniejszą melodią muzyki operetkowej, która wciąż cieszy się ogromnym powodzeniem i gromadzi publiczność inteligentną i zamożną. Dobre wykonanie walca jest sztuką. Tej melodii trzeba poświęcić wiele lat pracy. W walcu jest piękna melodia, ale najtrudniej jest wydobyć i podkreślić jego tempo – serce walca. Jeśli dobrze bije, to mobilizuje muzyków do dobrego wykonania i walc jest porywający. Aby znów usłyszeć walca, spotkajmy się na następnym, przyszłorocznym XII Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej!

Z przyjemnością odnotowujemy, że na stulecie Clubu Rotary prof. Jan Ślęk za swoją działalność został odznaczony Złotym Medalem tej elitarnej organizacji.

Tekst Elżbieta Pomorska

Fot. Elżbieta Pomorska

Dyrektor Festiwalu Dalia Minkowska i prof. Jan Ślęk przed zabytkowymi drzwiami Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie mieści się Biblioteka Austriacka.

Die Festivaldirektorin Dalia Minkowska und Professor Jan Ślęk vor der historisch wertvollen Tür der Wrocławer Universität, wo die Österreichische Bibliothek ihren Sitz hat.

Dyrygent i orkiestra.

Der Dirigent und das Orchester

Fot. Jerzy Katarzyński

Das herz des walzers

Treffen wir uns zusammen – haben sich der Initiator des Internationalen Festivals der Wiener Musik Prof. Jan Ślęk und Dalia Minkowska, Direktorin der Österreichischen Bibliothek und Festivaldirektorin gesagt. Ihre Zusammenarbeit dauert seit vielen Jahren, dank dieser Zusammenarbeit entwickelten sich künstlerische Kontakte zwischen Wrocław, Österreich und Deutschland, und in diesem Jahr auch mit Liechtenstein.

Bei dem Festival der Wiener Musik können wir junge begabte Musiker kennen lernen und berühmte Divas wie z.B. Izabela Labuda bewundern. Die Konzerte finden nicht nur in Wrocław, sondern auch in Oleśnica, Żary, Ostrów Wielkopolski, Milicz, Brzeg und Kudowa Zdrój statt.

Sie, Herr Professor, sind in das Geheimnis der Wiener Musik eingedrungen, deren wie Donauwellen wogende Ausführung heute kaum zu hören ist.

Prof. Jan Ślęk, künstlerischer Direktor des Festivals:

Der Walzer ist die wichtigste Melodie der Operettenmusik, die sich stets einer großen Beliebtheit erfreut und zieht das intelligente und wohlhabende Publikum an. Eine gute Ausführung des Walzers ist eine Kunst an sich. Dieser Melodie muss man viele Jahre Arbeit widmen. Im Walzer ist eine schöne Melodie zu hören, es ist aber am schwierigsten, sein Tempo – das Herz des Walzers - hervorzubringen und zu betonen. Wenn das Herz gut schlägt, dann werden die Musiker zur guten Ausführung mobilisiert und der Walzer ertönt hinreißend. Um den Walzer wieder hören zu können, treffen wir uns im nächsten Jahr bei dem XII. Festival der Wiener Musik!

Mit großer Freude berichten wir, dass Professor Jan Ślęk für seine Tätigkeit zum hundertsten Jubiläum des Rotary Clubs die goldene Medaille dieser elitären Organisation verliehen wurde.

Text Elżbieta Pomorska

Wernisaż

W Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu otworzono wystawę Medali Hanny Jelonek, sponsorami są KGHM Polska Miedź SA i Towarzystwo Miłośników Ziemi Lubińskiej.

Komisarzem wystawy jest Barbara Kozarska-Orzeszek.

Dyrektor PR w KGHM Polska Miedź SA Jan Kurasz powiedział o Artystce:

Hanna Jelonek przez wiele lat była związana z Ziemią Lubińską i jest to widoczne w jej twórczości. Dla KGHM wykonała wiele wspaniałych medali, a przede wszystkim jest autorką rzeźby – pomnika Dr. Jana Wyżykowskiego, Odkrywcy Polskiej Miedzi. Cieszymy się, że znakomita artystka pochodzi z Lubina i jesteśmy dumni, że Miedź przez prace Hanny Jelonek coś cennego Polskiej Kulturze mogła wnieść.

Ekspozycja z Wrocławia zostanie przeniesiona do Muzeum Ziemi Lubińskiej, którym kieruje mgr Edward Rippel, na fotografii razem z Hanną Jelonek podczas wernisażu.

Vernissage

Im Wrocławer Medaillenmuseum wurde die Medaillenausstellung von Hanna Jelonek eröffnet. Sponsoren sind das Kupferkombinat KGHM Polska Miedź AG und Towarzystwo Miłośników Ziemii Lubińskiej (Gesellschaft der Freunde von Wildenhagener Region).

Ausstellungskommissar ist Barabara Kozerska-Orzeszek.

PR-Direktor im Kupferkombinat KGHM Polska Miedź AG Jan Kurasz äußerte sich von der Künstlerin:

Hanna Jelonek war viele Jahre lang mit der Wildenhagener Region eng verbunden und dies ist in ihrer Kunst zu sehen. Für das Kupferkombinat entwarf sie viele herrliche Medaillen, vor allem ist sie Autorin von einer Skulptur – dem Denkmal von Dr. Jan Wyrzykowski, dem Entdecker des polnischen Kupfers. Wir freuen uns, dass diese hervorragende Künstlerin aus Lubin (Wildenhagen) kommt, und wir sind stolz darauf, dass das Kupferkombinat durch die Arbeiten von Hanna Jelonek etwas so Wertvolles zu der polnischen Kultur beitragen konnte.

Die Breslauer Ausstellung findet später in Muzeum Ziemi Lubińskiej (Museum der Wildenhagener Region), das von Mag. Edward Rippel geleitet wird, (auf dem Bild mit Hanna Jelonek während der Vernissage), ihren festen Platz.

Pamięta powojenny Wrocław

We Wrocławiu gościł wybitny dyrygent i kompozytor Stanisław Skrowaczewski. Odebrał tytuł doktora honoris causa Akademii Muzycznej, dyrygował bez partytury koncert w Filharmonii Wrocławskiej i wspominał swój pierwszy kontrakt jaki otrzymał we Wrocławiu.

Dziennikarce Małgorzacie Cichockiej opowiedział, jak zapamiętał Wrocław z tamtych lat: „ruiny centrum miasta i tylko teatr stał."

Er kann sich an das nachkriegszeitliche Wrocław erinnern

Der berühmte Dirigent und Komponist Stanisław Skrowaczewski war in Wrocław zu Gast. An der Musikakademie wurde er zum Ehrendoktor ernannt, er leitete ohne Partitur ein Konzert in der Wrocławer Philharmonie und er erinnerte sich an das erste Engagement, das er in Wrocław bekam.

Der Journalistin Małgorzata Cichocka erzählte er, er erinnere sich daran, dass „im Stadtzentrum Ruinen zu sehen waren und mittendrin stand nur das Theater".

Hanna Jelonek i Edward Rippel.

Projekt Europa

Uwagi do wypowiedzi prof. R. Tadeusiewicza (w „Spotkajmy się...” 2/04)

„Rozterki euro-realisty” jest trafnym tytułem dla wystąpienia prof. R. Tadeusiewicza. Wbrew wszelkim wyrażonym wątpliwościom znajduję w niej stanowisko przychylne Projektowi Europa. W tekście odczytuję życzenie, żeby ktoś mógł owe wątpliwości rozwiać. Nie mogę i nie chcę rozwiewać tych wątpliwości, są one ważne. Z mojego punktu widzenia chciałbym bardziej pokazać inne perspektywy.

Odkąd sięgam pamięcią Niemcy nigdy nie były państwem działającym suwerennie, najpierw z własnej winy, a potem i teraz z własnej nieprzymuszonej woli. Duża część zasad, według których żyję dzisiaj, została uchwalona w ramach Unii Europejskiej. Narodowe państwo niemieckie starego typu już nie istnieje. I uważam, że to dobrze, ponieważ to państwo było koszmarem Europy. Skutkiem tego mogłem obserwować, jak odwieczni wrogowie stawali się sąsiadami. Wstąpienie Polski i Czech do Unii Europejskiej było (przejściowym?) punktem końcowym tej drogi graniczącej z cudem.

Inaczej niż każą wierzyć głoszone tu i ówdzie życiowe populistyczne kłamstwa, żaden kraj w Europie – nawet najbardziej sumienny – nie może dzisiaj rozwiązywać swoich problemów pozostawiony sam sobie. Żadnemu krajowi nie może się dobrze powodzić, jeżeli nie powodzi się krajom sąsiednim. Ważne jest, żeby pojmować Projekt Europa jako sytuację dwóch wygrywających, a nie jako sytuację, w której jeden zyskuje tyle, ile traci drugi.

Prof. R. Tadeusiewicz stawia pytanie, co mogłoby pojawić się w miejsce narodowych wartości i celów, które, jak sądzę, w żadnym wypadku nie są przestarzałe. Pyta on siebie jako inżyniera, jaką instrukcję obsługi mógłby dać swoim studentkom i studentom w nowej rzeczywistości. Jako ekonomista twierdzę, że w dziedzinie społecznej, a szczególnie gospodarczej, nie istnieją żadne ogólnie przydatne instrukcje użytkowania. Prof. Tadeusiewicz nie mógł znaleźć wzorca osobowości reprezentującego ducha Europy. Ale czyż nie mogłaby to być olbrzymia liczba osób o otwartym światopoglądzie, które nadawałyby się jako wzorzec? Wymienię kilka, ponieważ są mi bliskie: Voltaire i Stanisław J. Lec, Giordano Bruno i Moses Mendelssohn, Diogenes i Astrid Lindgren, i..., i..., i... Być może powodzenie Projektu Europa jest także kwestią przychylności dla niego, tak jak wśród rodzeństwa w prawdziwym życiu.

A więc Wolność-Równość-Braterstwo – to bez wątpienia cele, do których należy dążyć. Moje marzenie jest nieco skromniejsze. Życzyłbym sobie dla Europy tego, co nazywam „wrażliwością narodów”: sąsiedzkiej solidarności. Przy tym pytanie, gdzie dokładnie zaczyna się i kończy Europa, jest w końcu najmniej ważne. Europa nie jest stanem statycznym, Europa jest procesem, w którego kształtowaniu powinni współdziałać wszyscy uczestnicy w sposób równouprawny.

Michael Kleineidam

Anmerkungen zu einer Rede von Prof. R. Tadeusiewicz (in „Willkommen...“ 2/04)

„Zerrissenheit eines Eurorealisten“ ist die Rede von Prof. R. Tadeusiewicz zutreffend überschrieben. Entgegen aller geäußerten Bedenken entnehme ich ihr eine Haltung der Zuneigung zu dem Projekt Europa. Ich finde in dem Text den Wunsch, jemand möge die Zweifel zerstreuen. Ich kann und will diese Zweifel nicht zerstreuen, sie sind wichtig. Ich möchte vielmehr aus meiner Sicht einige andere Perspektiven aufzeigen.

Solange ich denken kann, war Deutschland kein souverän handelnder Staat, zunächst selbstverschuldet, dann und jetzt aus eigenem freien Willen. Ein Großteil der Regeln, nach denen ich heute lebe, wurden im europäischen Rahmen beschlossen. Ein deutscher Nationalstaat alter Prägung existiert nicht mehr. Das finde ich gut, denn dieser Staat war der Alptraum Europas. Als Folge habe ich im Laufe der Zeit miterlebt, wie aus unversöhnlichen Feinden Nachbarn wurden. Der EU-Beitritt von Polen und Tschechien war der (vorläufige?) Endpunkt dieses an ein Wunder grenzenden Weges.

Anders als populistische Lebenslügen hier und anderswo glauben machen wollen, kann heute kein Land in Europa, und sei es noch so tüchtig, seine Probleme auf sich allein gestellt lösen. Es kann keinem Land gut gehen, wenn es den Nachbarländern schlecht geht. Es ist wichtig, das Projekt Europa als eine Win-Win-Situation und nicht als ein Nullsummenspiel zu begreifen.

Prof. R. Tadeusiewicz fragt nun, was anstelle der nationalen Werte und Ziele, die, wie ich meine, ja keinesfalls obsolet geworden sind, treten könnte. Er fragt sich als Ingenieur, welche „Bedienungsanweisung“ er seinen Studentinnen und Studenten für die neue Realität geben könne. Als Ökonom sage ich, daß es im gesellschaftlichen, insbesondere im wirtschaftlichen Bereich keine allgemeingültigen Gebrauchsanweisungen gibt. Ein den europäischen Geist repräsentierendes Persönlichkeitsvorbild vermag Prof. Tadeusiewicz nicht auszumachen. Aber könnte es nicht eine Vielzahl von weltoffenenen Personen sein, die als Vorbild taugen. Ich nenne einmal einige, weil ich sie mag: Voltaire und Stanislaw J. Lec, Giordano Bruno und Moses Mendelssohn, Diogenes und Astrid Lindgren, und und und. Vielleicht ist das Gelingen des Projektes Europa auch eine Frage der Zuneigung zu ihm, so wie unter Geschwistern im echten Leben eben.

Also Freiheit, Gleichheit, Brüderlichkeit – ohne Zweifel erstrebenswerte Ziele. Mein Traum fällt bescheidener aus. Ich wünsche mir für Europa, was ich die „Zärtlichkeit der Völker“ nennen möchte: nachbarliche Solidarität. Dabei ist die Frage, wo grenzgenau Europa beginnt oder endet, letzlich nicht wichtig. Europa ist kein statischer Zustand, Europa ist ein Prozeß, an dessen Gestaltung gleichberechtigt mitzuwirken, allen Beteiligten möglich sein sollte.

Michael Kleineidam

Polecamy książkę

Negocjowanie I mediacja w życiu; 32 techniki heurystyczne dla kreatywnego dialogu, Wrocław 2003.

Książka jest przejrzyście napisanym podręcznikiem, adresowanym do szerokiego grona Czytelników, którzy chcą doskonalić umiejętności negocjowania i mediacji z zachowaniem swego indywidualnego stylu. Zastosowanie doskonałych umiejętności jest uniwersalne, gdyż bez względu na to, czy sytuacje są publiczne, zawodowe czy rodzinne, zawsze spotyka się Człowiek z Człowiekiem.

Der „FOLTA"-Verlag empfiehlt

Verhandlungen und Schlichtung im Leben; 32 heuristische Techniken für einen kreativen Dialog, Wrocław 2003; Autorin: Maria Folta; Abbildungen: Eugeniusz Get-Stankiewicz.

Das Buch ist ein klar geschriebenes Handbuch, das an die breiten Kreise der Leser gerichtet ist, die ihre Verhandlungs- und Schlichtungsfertigkeiten unter Beibehaltung ihres eigenen Stils vervollkommnen wollen. Der Gebrauch von den Fertigkeiten, die vervollkommnet werden, ist universell, weil der Mensch, abgesehen davon, ob Situationen öffentlich, beruflich oder familiär sind, immer einem Menschen begegnet.

Unabhängig vom Talent – Übung macht den Meister. Die heuristischen Techniken (heuristisch – der Entdeckung dienend) erlauben es, von einer beliebigen Stelle im erworbenen Wissen und in den praktischen Erfahrungen zu starten. Das Buch soll nicht nur eine Hinweissammlung sein, sondern auch als autodidaktische Hilfe dienen.

Zamówienia na sprzedaż wysyłkową – adres wydawcy:
Versandverkauf bei Verlag:
Order by post through the editor:
„FOLTA" Barbara Folta ul. Borowska 40/11
50-532 Wrocław,
e-mail: barbarafolta@wp.pl

We recommend the book

Negotiating and mediation in life. 32 heuristic techniques for a creative dialogue, Wrocław 2003.

The book is a clearly written manual addressed to a wide circle of readers, who wish to improve their skills in negotiating and mediation, retaining their own individual style. The application of improved capabilities is universal because, regardless of the fact whether the situations are public, professional or family, Man always meets Man.

WROCŁAWIANIE
kochają swoje miasto
i lubią go fotografować, zwłaszcza ratusz,
mosty nad Odrą i jej licznymi kanałami.
Ale Wrocław miasto z tradycją tysiącletnią
nie ma obwodnicy. Zaczęto ją budować
dopiero w XXI wieku. MOST MILENIJNY
jest fragmentem tej obwodnicy, dalsze etapy
są *in statu nascendi* jak mówili starożytni
Rzymianie w stanie rodzenia się,
w stanie powstawania.

Fot. Ryszard Michalik

WROCŁAWIANS
really love their town and they like to fix its beauty, especially the Town Hall, and the bridges on the Odra river with its many canals. But Wrocław with its thousand year history has no bypass road. We started to build it in XXIst century. THE MILLENIUM BRIDGE is its one fragment, the next parts are in statu nascendi in the state of generating, in the state of coming into existence.

Od lewej: Ireneusz Zasański, Paweł Szarejko, Jerzy Pośnik, Ryszard Parylak, Tomasz Porchacz, Zbigniew Nidecki, Tadeusz Wabiszczewicz.

DIE WROCŁAWER
lieben ihre Stadt und fotografieren sie gern,
vor allem das Rathaus, Oderbrücken und den
Fluß selbst mit seinen etlichen Kanälen.Aber
Wrocław eine Stadt mit der tausendjährigen
Tradition hat keine Ringstraße. Mit dem Bau einer
Ringstraße hat man erst im 21. Jahrhundert
begonnen. Die MILLENNIUM-BRÜCKE ist ein Teil
dieses Projekts, die nächsten Abschnitte
sind in statu nascendi wie die alten Römer
sagten in der Entstehungsphase.

Od lewej: Witold Biernacki, Jacek Pysz, Lucyna Ewicz, Bogumił Pussty, Krzysztof Michałowski, Zygmunt Andrejas, Marcin Bartosiewicz, Krzysztof Rogowski, Ewa Kurzawa, Marcin Gajewski, Maciej Antoniak, Katarzyna Dyba, Adam Woźniak, Magdalena Switalska, Wojciech Kujawski, Remigiusz Pytlarczyk, Marcin Zatoń, Leszek Tkaczyk.

Spotkajmy się we Wrocławiu
Czasopismo „Spotkajmy się we Wrocławiu" jest dostępne w salonach RUCH S.A. na terenia Dolnego Śląska i Opola, albo po zgłoszeniu internetowym pod adresem redakcji
Patronat: FIJET FEDERATION INTERNATIONALE DES JOURNALISTES ET ECRIVAINS DU TOURISME (stowarzyszenie istnieje od 1954 r.) e-mail: christine.richter@free.fr
Redakcja: BARBARA FOLTA, ul. Borowska 40/11, 50-532 Wrocław, tel. 071-367 18 77, e-mail: barbarafolta@wp.pl
Współpraca: Janina Pawłowiczowa
Zdjęcia na okładce:
Most Milenijny – oddany do użytku 30.10.2004 we Wrocławiu, koncert Wrocławskiej Orkiestry Festiwalowej im. Johanna Straussa: „Ich Trzech, Ona Jedna" w ramach XI Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej – na zdjęciu Izabela Labuda i dyrygent Jan Ślęk.
Zdjęcia fotograficzne: S. Arczyński, J. Katarzyński, A. Konarski, K. Mazur, R. Michalik, E. Pomorska i archiwum firmy Skanska SA.
Tłumaczenia: Elżbieta i Ryszard Michalikowie i Janina Pawłowicz
Opracowanie graficzne i druk: PALMApress, Wrocław, pl. Hirszfelda, 071 338 14 12, e-mail: palmapress@wr.home.pl